

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 45.

Vydána dne 26. července 1950.

Cena Kčs 3.—.

O B S A H:

(110.—112.) 110. Zákon o organizaci bytového majetku a o Fondu bytového hospodářství. — 111. Zákon o hospodaření s některými místnostmi. — 112. Nařízení o bohosloveckých fakultách.

110.

Zákon

ze dne 12. července 1950

o organizaci bytového majetku a o Fondu
bytového hospodářství.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Úvodní ustanovení.

Stát pečuje o to, aby se soustavně zvyšovala bytová úroveň pracujícího lidu. Organisuje proto účelně správu bytového majetku národního a bytového majetku bytových sdružení a obstarává finanční službu týkající se bytového majetku národních a komunálních podniků (dále jen „podniky“) a jednotných zemědělských družstev (dále jen „zemědělská družstva“).

HLAVA I.

ORGANISACE SPRÁVY BYTOVÉHO
MAJETKU.

§ 2.

Bytový majetek.

Bytovým majetkem se podle tohoto zákona rozumějí nemovitosti, jež slouží výlučně nebo převážně bytovým účelům, jakož i jejich součásti a příslušenství.

§ 3.

Organisace bytového majetku
národního.

Ministerstvo práce a sociální péče v dohodě s věcně příslušným ministerstvem může převést správu bytového majetku, jež spravuje stát přímo svými ústředními orgány, státními podniky nebo národními výbory, zcela nebo zčásti na některý podnik nebo správu bytového majetku svěřenou některému podniku převést zcela nebo zčásti na podnik jiný.

Organisace bytového majetku
bytových sdružení.

§ 4.

(1) Ministerstvo práce a sociální péče v dohodě s věcně příslušným ministerstvem může zrušit jednotlivá bytová sdružení a převést jejich majetek na stát a svěřit do správy některému podniku nebo tento majetek převést zcela nebo zčásti na některé obecně prospěšné bytové družstvo (dále jen „bytová družstva“).

(2) Majetkové nároky, které přísluší členům (společníkům) zrušených sdružení podle stanov (společenské smlouvy), vypořádá stát nebo bytové družstvo z majetku zrušeného sdružení.

(3) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na bytová družstva, jejichž členy mohou být podle jejich stanov toliko příslušníci ozbrojených sborů a členové jejich rodin.

§ 5.

(1) Zruší-li ministerstvo práce a sociální péče bytové sdružení, které je družstvem, a převede jeho majetek zcela na jiné bytové družstvo, stanou se členové zrušeného družstva dnem zápisu zrušení do podnikového (společenského)

stevního, firemního) rejstříku členy družstva přejímajícího. Členové mohou však do měsíce toto členství vypovědět; učiní-li tak, hledí se na ně, jako by členství v přejímajícím družstvu nenabyli. Co do uspokojení práv a splnění závazků posuzují se členové zrušeného družstva, jako by z něho vystoupili dnem zápisu zrušení do podnikového (společenstevního, firemního) rejstříku.

(2) Na tato opatření se nevztahuje vládní nařízení č. 259/1939 Sb., o splnutí a převodu závodů výdělkových a hospodářských společenstev, ve znění předpisů je měnících a doplňujících.

§ 6.

Knihovní zápisy.

Zápisy v pozemkových (veřejných) knihách, týkající se přechodu nemovitostí a knihovních práv podle § 3 a § 4 odst. 1, provede soud podle rozhodnutí ministerstva práce a sociální péče na návrh dotčeného podniku nebo bytového družstva.

HLAVA II.

FINANČNÍ SLUŽBA.

Část I.

Fond bytového hospodářství.

Zřízení Fondu bytového hospodářství.

§ 7.

K obstarávání finanční služby týkající se bytového majetku národního a bytového majetku zemědělských družstev se zřizuje jako samostatná právnická osoba Fond bytového hospodářství (dále jen „Fond“).

§ 8.

(1) Ministerstvo práce a sociální péče v dohodě s ministerstvem financí a věcně příslušným ministerstvem může

1. vyloučit z působnosti Fondu některé části bytového majetku národního;
2. rozšířit působnost Fondu na bytový majetek organizací a institucí celostátního významu a jednotlivých bytových družstev;
3. povolit, aby Fond financoval bytové investice jednotlivých ústředních orgánů státu, státních podniků a národních výborů.

(2) U bytových družstev může ministerstvo práce a sociální péče v dohodě s ministerstvem

financí povolit, aby Fond i bez rozšíření své působnosti podle odstavce 1 č. 2 financoval jejich bytové investice, a zároveň stanovit způsob tohoto financování.

§ 9.

Úhrada výdajů Fondu.

(1) Výdaje podle rozpočtu schváleného ministerstvem práce a sociální péče v dohodě s ministerstvem financí hradí Fond z příjmů, které tvoří

1. příjmy z vlastního jmění;
2. částky přikázané mu tímto zákonem (§ 15 odst. 1, § 16, § 19 odst. 2, § 28 odst. 3 a § 38), po případě zvláštními předpisy;
3. příděly ze státního rozpočtu.

(2) Nestačí-li tyto příjmy k úhradě výdajů, opatří si Fond potřebné prostředky způsobem a za podmínek, které určí ministr financí v dohodě s ministrem práce a sociální péče.

(3) Přebytky Fondu plynou do státní pokladny.

§ 10.

Správa Fondu.

(1) Správu Fondu vede výbor, jehož předsedu, náměstka a dalších sedm členů jmenuje a odvolává ministr práce a sociální péče v dohodě s ministrem financí.

(2) Administrativní, účetní a pokladní práce Fondu obstarává Investiční banka, národní podnik, podle zvláštní smlouvy s Fondem, kterou schvaluje ministr práce a sociální péče v dohodě s ministrem financí.

§ 11.

Dozor na Fond.

Fond podléhá ministerstvu práce a sociální péče. Dozor na jeho činnost vykonává toto ministerstvo v dohodě s ministerstvem financí.

Část II.

Obsah finanční služby.

§ 12.

Vymezení pojmu.

Finanční služba záleží v tom, že se finančně zabezpečuje hospodaření s bytovým majetkem podniků a zemědělských družstev a že se jim svěřují prostředky na pořízení bytových investic.

Oddíl I.

Finanční zabezpečení hospodaření s bytovým majetkem.

§ 13.

Oddělené hospodaření s bytovým majetkem.

(1) Podniky a zemědělská družstva hospodaří s bytovým majetkem odděleně od svého ostatního majetku.

(2) Za tím účelem oddělí podniky a zemědělská družstva od hodnoty svého investičního majetku část rovnající se hodnotě bytového majetku a od hodnoty svého majetku provozního část rovnající se hodnotě pohledávek uvedených v § 23 odst. 3 a § 24 odst. 2 a 3 a součet těchto částek vykáží v závěrce samostatně jako bytové jmění (bytový fond). Na toto jmění se nevztahují ustanovení zákona č. 104/1950 Sb., o. financování národních a komunálních podniků.

(3) Hospodaří-li stát s bytovým majetkem přímo, vytvoří z něho příslušný ústřední orgán, státní podnik nebo národní výbor odděleně účtující zařízení, na které se přiměřeně vztahují ustanovení tohoto zákona o podnicích.

§ 14.

Závazky zatěžující bytový majetek.

(1) Fond vstupuje dnem, který určí ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem práce a sociální péče vyhláškou v příslušném úředním listě, na místo dlužníka ve veškeré závazky investiční povahy zatěžující bytový majetek podniků a zemědělských družstev.

(2) Ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem práce a sociální péče a věcně příslušným ministerstvem může rozhodnout, aby Fond na místo dlužníka převzal i jiné závazky zatěžující tento majetek, než které naň přešly podle odstavce 1. K tomuto převzetí se nevyžaduje věřitelova přivolení.

(3) Podmínky zúročení a úmoru závazků, které přešly na Fond nebo jež Fond převzal, může ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem práce a sociální péče upravovat vyhláškami v příslušném úředním listě. Tyto závazky lze na vrub Fondu též splatit státními dluhopisy za podmínek stanovených ministerstvem financí v dohodě s ministerstvem práce a sociální péče vyhláškou v příslušném úředním listě; ministr financí se zmocňuje, aby vydal státní dluhopisy potřebné k tomuto účelu.

§ 15.

Odvod přebytků a úhrada schodků.

(1) Výsledky hospodaření s bytovým majetkem podniků a zemědělských družstev jdou ve prospěch nebo na vrub Fondu.

(2) Fondu nepřísluší částky, o které jsou skutečné náklady nižší než náklady stanovené rozpočtem. Naproti tomu Fond nehradí částky, o které byly náklady stanovené rozpočtem překročeny, ani nehradí rozdíl mezi nižšími výnosy předvídanými v rozpočtu a vyššími náklady jím stanovenými, který vyplývá z toho, že se nájemné z bytového majetku vybírá částkou nižší než v místě obvyklou nebo že se vůbec nevybírá. Tyto částky, jež nehradí Fond, jdou na vrub výsledků celého hospodaření podniku nebo zemědělského družstva.

(3) Ministerstvo práce a sociální péče v dohodě s ministerstvem financí a věcně příslušným ministerstvem může v jednotlivých případech hodných zvláštního zřetele povolit odchylky od ustanovení odstavce 2.

§ 16.

Odpisy investic.

Podniky a zemědělská družstva odvádějí Fondu částky rovnající se odpisům bytového majetku, jakož i částky rovnající se zbytkové účetní ceně vyřazeného bytového majetku.

Oddíl II.

Financování bytových investic.

§ 17.

Investoři.

Fond financuje bytové investice podniků a zemědělských družstev (dále jen „investoři“); investice národních podniků financuje však, jen pokud jsou určeny výlučně ve prospěch zaměstnanců podniku.

§ 18.

Bytové investice.

(1) Bytovými investicemi se rozumí stavba bytů a obnova obytných staveb zničených nebo poškozených ve spojitosti s válečnými událostmi nebo s nepřátelskou okupací, po případě živelní pohromou, jakož i opravy investiční povahy, jimiž se zvyšuje původní pořizovací cena bytového majetku nebo se prodlužuje jeho upotřebitelnost.

(2) Bytové investice lze provádět jen v mezích jednotného hospodářského plánu.

§ 19.

Způsob financování bytových investic.

(1) Fond financuje bytové investice tím, že svěřuje investorům prostředky potřebné na úhradu pořizovací ceny, pokud ji investor neuhradí vlastními prostředky. Při tom se u domků s jedním bytem určených k tomu, aby byly osobním vlastnictvím jednotlivců (dále jen „rodinné domky“), posuzují jako vlastní prostředky investorovy též prostředky, jimiž přispěl k úhradě pořizovací ceny jednatel, pro něhož je domek určen.

(2) Prostředky, které Fond svěřuje investorům, zvyšují jejich bytové jmění. Přísluší-li však investoru za vlastníkem domku pohledávka z tržové ceny domku nebo z platy za jeho stavbu nebo obnovu (§ 23 odst. 3 a § 24 odst. 2 a 3), snižuje se bytové jmění splácením této pohledávky a investor musí proto odvádět Fondu částky rovnající se úmorovým splátkám; rovněž úroky z této pohledávky (§ 25 odst. 2) musí odvádět Fondu.

§ 20.

Stavba rodinných domků.

(1) Fond financuje též stavbu rodinných domků, staví-li je

1. národní podnik některého klíčového oboru pro osoby, které se přihlásily do práce v tomto podniku a zavázaly se, že v něm zůstanou trvale zaměstnány; při tom lze část domků, nejvýše však třetinu, vyhradit těm, kteří jsou již v podniku zaměstnáni a jejichž byty se staly poddolováním nezpůsobilými k bydlení nebo kteří bydlí s rodiči, ač si založili sňatkem vlastní domácnost, jakož i jiným osobám, které uvolní své zdravotně nezávadné a vhodné byty pro zaměstnance tohoto podniku;
2. národní podnik některého klíčového oboru, jakož i jiný podnik nebo zemědělské družstvo pro jednotlivce, kteří se zvláště zasloužili o výstavbu státu a kteří, je-li investorem národní podnik, jsou jeho zaměstnanci nebo, je-li investorem zemědělské družstvo, jsou jeho členy.

(2) Ministerstvo práce a sociální péče může povolit v jednotlivých případech hodných zvláštního zřetele odchylky od ustanovení odstavce 1.

§ 21.

Obnova rodinných domků.

(1) Fond financuje obnovu rodinných domků zničených nebo poškozených ve spojitosti s válečnými událostmi nebo s nepřátelskou okupací,

po případě živelní pohromou, obnovují-li je podniky nebo zemědělská družstva pro osoby státně spolehlivé, které, je-li investorem národní podnik, jsou jeho zaměstnanci nebo, je-li investorem zemědělské družstvo, jsou jeho členy.

(2) Ustanovení § 20 odst. 2 platí přiměřeně i pro obnovu rodinných domků.

§ 22.

Stavba a obnova rodinných domků na pozemcích jednotlivců.

(1) Podniky a zemědělská družstva mohou stavěti nebo obnovovati rodinné domky i na pozemcích jednotlivců, pro něž jsou domky určeny. O podmínkách stavby nebo obnovy platí dohoda stran.

(2) Jestliže u obnovy rodinného domku nedojde k dohodě, stanoví podmínky obnovy stavební úřad. Jeho rozhodnutím vznikne mezi investorem a vlastníkem pozemků právní poměr, pro který platí přiměřeně všeobecné předpisy o smlouvě o dílo. V řízení před stavebními úřady má při tom investor postavení stavebníka.

Prodej (odevzdání) rodinných domků do osobního vlastnictví

§ 23.

(1) Rodinné domky prodají investoři po dokončení stavby do osobního vlastnictví jednotlivců za tržovou cenu, která se rovná pořizovací ceně, snižené po případě o částky rovnající se odpisům investic.

(2) Je-li nabyvatelem domku zaměstnanec národního podniku některého klíčového oboru, uvedený v § 20 odst. 1 č. 1, sníží se tržová cena na vrub bytového jmění podniku o třetinu pořizovací ceny.

(3) Na účet tržové ceny, snižené po případě podle odstavce 2, se započte při prodeji domku cena prostředků, jimiž nabyvatel přispěl k úhradě pořizovací ceny; zbytek tvoří investorovu pohledávku za vlastníkem domku.

§ 24.

(1) Rodinné domky vystavěné nebo obnovené na pozemcích jednotlivců, pro které jsou určeny, odevzdají investoři po dokončení stavby nebo obnovy vlastníkům pozemků.

(2) Za stavbu nebo obnovu rodinného domku přísluší investoru za vlastníkem domku pohledávka, která se rovná pořizovací ceně snižené o cenu prostředků, jimiž vlastník přispěl k její úhradě.

(3) Je-li vlastníkem rodinného domku zaměstnanec národního podniku některého klíčového oboru, uvedený v § 20 odst. 1 č. 1, rovná se investorova pohledávka za stavbu domku pořizovací ceně, snižené především na vrub bytového jmění podniku o třetinu této ceny a pak o cenu prostředků, jimiž vlastník přispěl k její úhradě.

Splácení a zúročení pohledávek investorů.

§ 25.

(1) Vlastníci rodinných domků jsou povinni pohledávky investorů umořovat.

(2) Jde-li o obnovu rodinného domku, je jeho vlastník povinen platiti z investorovy pohledávky též úrok. Od tohoto zúročení lze však upustiti v případech hodných zvláštního zřetele, zejména jestliže se vlastník domku zvláště zasloužil o výstavbu státu.

(3) O výši úmorových splátek a úroků, jakož i o tom, má-li býti od zúročení investorovy pohledávky upuštěno, rozhodují v mezích stanovených úrokových sazeb krajské národní výbory, přihlížejíce též k výdělkovým a rodinným poměrům vlastníků rodinných domků.

§ 26.

Je-li vlastníkem rodinného domku zaměstnanec národního podniku některého klíčového oboru, uvedený v § 20 odst. 1 č. 1, promíne mu investor na vrub bytového jmění zbytek své pohledávky rovnající se další třetině pořizovací ceny, splnil-li vlastník domku ostatní podmínky tržové smlouvy. Tato výhoda platí však jen pro prvního nabyvatele domku a jeho dědice, pokud jimi jsou jeho manželka nebo děti.

§ 27.

Zákaz zcizení a zavazení.

(1) Rodinný domek nesmí být bez investorova svolení zcizen ani zavazen, dokud není jeho pohledávka splacena (§ 26). Tento zákaz zcizení a zavazení vloží se v pozemkových (veřejných) knihách na domek v investorův prospěch na jeho návrh.

(2) Toto ustanovení platí přiměřeně i pro stavbu a obnovu rodinných domků na pozemcích jednotlivců, pro něž jsou domky určeny, s tím rozdílem, že tu zákaz zcizení a zavazení působí ode dne, kdy došlo k dohodě stran o podmínkách stavby nebo obnovy nebo kdy vznikl mezi investorem a vlastníkem pozemku podle rozhodnutí stavebního úřadu právní poměr v této věci (§ 22 odst. 2).

§ 28.

Právo výkupu rodinných domků.

(1) Je-li vlastníkem rodinného domku zaměstnanec národního podniku některého klíčového oboru, uvedený v § 20 odst. 1 č. 1, přísluší investoru právo domek vykoupiti, opustí-li vlastník bez důležitého důvodu své zaměstnání proti ustanovením tržové smlouvy.

(2) Při výkonu tohoto práva vrátí vlastník investoru rodinný domek ve stavu, jaký odpovídá péči řádného hospodáře, a zaplatí mu za jeho užívání náhradu, která se rovná součtu úmorových splátek vypočtených z pořizovací ceny domku snižené o cenu prostředků, jimiž vlastník přispěl k její úhradě; na účet této náhrady se mu započte součet úmorových splátek, které zaplatil na investorovu pohledávku z tržové ceny domku nebo z platu za jeho stavbu. Investor vrátí vlastníku domku cenu prostředků, jimiž tento přispěl k úhradě pořizovací ceny domku, a zaplatí mu, byl-li domek vystaven na vlastníkově pozemku, cenu pozemku určenou podle cenových předpisů platných pro व्यवस्थnění. Zlepšil-li vlastník domek svým nákladem nebo učinil-li mimořádný náklad, aby jej zachoval, přísluší mu náhrada jako oprávněnému (pocitivému) držiteli; je však povinen nahraditi škodu, jestliže se jeho vinou nebo náhodou, za niž odpovídá, zhoršila podstata domku.

(3) Investor musí odvésti Fondu úmorové splátky z třetiny pořizovací ceny, o kterou byla snížena tržová cena nebo jeho pohledávka za stavbu domku. Stejně musí odvésti Fondu částku rovnající se náhradě, kterou obdržel od vlastníka. Fond mu naproti tomu uhradí částku potřebnou k náhradě, kterou musí poskytnouti vlastníku domku.

§ 29.

Rozhodování o žádostech za financování bytových investic.

(1) O žádostech za financování bytových investic rozhodují krajské národní výbory podle směrnic ministerstva práce a sociální péče vydaných v dohodě s ministerstvy financí a techniky. Své rozhodnutí může krajský národní výbor do měsíce ode dne vydání z důležitých důvodů změnit, doplnit nebo odvolat.

(2) Podle rozhodnutí krajských národních výborů uvolní Fond potřebné prostředky prostřednictvím Investiční banky, národního podniku, která provádí též peněžní kontrolu investorů.

HLAVA III.

STAVBA BYTŮ A OBNOVA OBYTNÝCH
STAVEB Z OBDOBÍ DVOULETÉHO
HOSPODÁŘSKÉHO PLÁNU.

§ 30.

Vypořádání podpor na bytovou výstavbu a obnovu z dvouletého hospodářského plánu.

Fondu též náleží, aby podle ustanovení této hlavy vypořádal podpory na stavbu bytů a obnovu obytných staveb, pokud tato stavba nebo obnova byla součástí dvouletého hospodářského plánu.

§ 31.

Změny zákonných předpisů.

(1) Fond se stává na místě státu nositelem práv a závazků podle zákona č. 41/1947 Sb., o státní podpoře na obytné stavby, nebo, pokud jde o obnovu obytných staveb, podle zákona č. 86/1946 Sb., o stavební obnově, ve znění zákona č. 115/1947 Sb., jakož i podle § 19 nařízení sboru pověřenců č. 128/1945 Sb. n. SNR, o výstavbě měst a obcí na Slovensku.

(2) Ustanovení o podpoře ve způsobu státního příspěvku podle zákonů uvedených v odstavci 1 se mění tak, že Fond přispívá vlastníku domu na úhradu nákladů s domem spojených nejvýše částkou, o kterou jsou tyto náklady vyšší než nájemné (nájemní hodnota) stanovené podle cenových předpisů.

§ 32.

Podpory poskytnuté před vyhlášením zákona.

Ustanovení § 31 platí i pro podpory podle zákona č. 41/1947 Sb. nebo podle zákona č. 86/1946 Sb. ve znění zákona č. 115/1947 Sb., poskytnuté před vyhlášením tohoto zákona.

§ 33.

Stavba bytů a obnova obytných staveb podniků a zemědělských družstev.

Stavbu bytů a obnovu obytných staveb, která byla součástí dvouletého hospodářského plánu a na niž nebyla do vyhlášení tohoto zákona poskytnuta podpora podle zákona č. 41/1947 Sb. nebo podle zákona č. 86/1946 Sb. ve znění zákona č. 115/1947 Sb., financuje Fond podle ustanovení hlavy II (§§ 17 až 29), je-li investorem podnik nebo zemědělské družstvo.

§ 34.

Stavba bytů a obnova obytných staveb jiných investorů.

(1) Je-li investorem stavby bytů nebo obnovy obytných staveb uvedené v § 33 jiná osoba než podnik nebo zemědělské družstvo, může Fond poskytnouti podporu podle zákona č. 41/1947 Sb. nebo podle zákona č. 86/1946 Sb. ve znění zákona č. 115/1947 Sb., avšak jen je-li investorem bytové družstvo nebo jde-li o rodinný domek. Příspěvek lze při tom poskytnouti toliko v případech hodných zvláštního zřetele, zejména jestliže se vlastník domku zvláště zasloužil o výstavbu státu.

(2) O žádostech za poskytnutí podpory rozhodují krajské národní výbory podle směrnic ministerstva práce a sociální péče vydaných v dohodě s ministerstvy financí a techniky.

§ 35.

Obnova obytných staveb zahájená před vyhlášením zákona.

(1) Ustanovení §§ 33 a 34 platí přiměřeně též pro obnovu obytných staveb, s níž bylo začato v době od 1. ledna 1949 do vyhlášení tohoto zákona.

(2) Podporu podle § 19 nařízení č. 128/1945 Sb. n. SNR lze poskytnouti toliko na obnovu rodinných domků, bylo-li s ní začato před vyhlášením tohoto zákona a jsou-li domky určeny pro osoby státně spolehlivé.

§ 36.

Převody nedokončených staveb liknavých stavebníků.

Stavebníkům, kteří nepokračují řádně ve stavbě bytů nebo v obnově obytných domů, může krajský národní výbor uložit, aby do stanovené lhůty převedli nedokončenou stavbu za přiměřenou pořizovací cenu na stát nebo na zemědělské nebo bytové družstvo. Nevyhoví-li stavebník tomuto příkazu do 30 dnů poté, kdy rozhodnutí krajského národního výboru nabylo právní moci, vyvlastní se stavba podle ustanovení §§ 8 až 12 vládního nařízení č. 296/1948 Sb., o opatřeních ve stavebnictví v období pětiletého plánu, a podle § 20 zákona č. 280/1949 Sb., o územním plánování a výstavbě obcí, jakmile nabude účinnosti.

HLAVA IV. SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ.

§ 37.

Zrušení Státního bytového fondu.

(1) Zrušuje se Státní bytový fond zřízený zákonem č. 98/1919 Sb. Jeho nemovitý majetek spolu se všemi právy a závazky na něm vázajícími přechází na stát a jeho ostatní práva a závazky na Fond.

(2) Zápis v pozemkových (veřejných) knihách, týkající se přechodu nemovitostí a knihovních práv podle odstavce 1, provede soud s odvoláním na tento zákon na návrh ministerstva práce a sociální péče.

§ 38.

Právo na náhradu z důvodu podpor poskytnutých na stavbu obytných domů.

Fond vstupuje v právo na náhrady příslušející státu z důvodu podpor poskytnutých na stavbu obytných domů.

§ 39.

Vyloučení působnosti zmocněnců při provádění obnovy financované Fondem.

Působnost zmocněnců (hlavních zmocněnců) pro obnovu podle zákona č. 86/1946 Sb. ve znění zákona č. 115/1947 Sb. se nevztahuje na obnovu obytných staveb, s níž bude začato po vyhlášení tohoto zákona a která bude financována Fondem.

Poplatkové úlevy.

§ 40.

Žádosti investorů za financování bytových investic a jejich přílohy, jakož i podání činěná Fondem jsou osvobozeny od poplatků.

§ 41.

(1) Právní jednání, písemnosti a úřední úkony, pokud jich je potřeba při opatřeních podle §§ 3 až 6 a 14, jsou osvobozeny od daní, dávek a poplatků; při převodech nemovitostí se nepředepisuje ani nevybírání obecní dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí.

(2) Od poplatků je rovněž osvobozena listina o smlouvě uvedené v § 10 odst. 2.

§ 42.

(1) Převody nedokončených staveb liknavých stavebníků na stát nebo zemědělská nebo bytová družstva podle § 36, jakož i převody rodinných domků, jejichž stavba nebo obnova byla financována Fondem, na jednotlivce, pro které jsou domky určeny, jsou osvobozeny od poplatků. Stejně osvobození přísluší investoru při převodu rodinného domku z důvodu jeho výkupu podle § 28.

(2) Právní jednání a listiny o slevě třetiny pořizovací ceny podle § 23 odst. 2 a § 24 odst. 3, jakož i prominutí zbytku investorovy pohledávky podle § 26 jsou osvobozeny od daní a poplatků.

§ 43.

Od poplatků jsou též osvobozena veškerá právní jednání, písemnosti a úřední úkony týkající se financování bytových investic nebo pohledávek investorů za vlastníky rodinných domků.

§ 44.

Prováděcí předpisy.

Vláda vydá nařízením podrobné předpisy k provedení tohoto zákona a upraví jím též vyřazování práv a závazků zrušených sdružení, zastupování Fondu, jeho organizaci, správu a hospodaření, jakož i způsob a podmínky tvoření bytového jmění, opatření provozního úvěru, platebního styku a kontroly hospodaření s bytovým majetkem.

§ 45.

Zrušení dosavadních předpisů.

(1) Zrušuje se platnost (použitelnost)

1. ustanovení §§ 2, 4 až 11 a 13 až 19 zákona č. 242/1910 ř. z., o zřízení fondu pro bytovou péči;
2. nařízení č. 166/1911 ř. z., o zřízení bytových výborů;
3. zákona č. 243/1911 ř. z., o daňových a poplatkových úlevách pro obecně prospěšná stavební sdružení;
4. zákona č. 244/1911 ř. z., o státní pomoci pro bytovou péči, ve znění zákona č. 197/1913 ř. z.;
5. vyhlášky ministerstva veřejných prací v dohodě s ministerstvem financí č. 28/1912 ř. z., kterou se vyhláší nové stanoviny Státního bytového fondu pro péči o malé byty, jakož i stanov jí uveřejně-

ných, s výjimkou ustanovení týkajících se záruky fondu a obecné prospěšnosti stavebních sdružení;

6. nařízení č. 30/1912 ř. z., o obecné prospěšnosti stavebních sdružení a dozoru na ně podle zákona ze dne 28. prosince 1911, č. 242 ř. z., a zákona ze dne 28. prosince 1911, č. 243 ř. z.;
7. nařízení č. 31/1912 ř. z., o provádění poplatkových ustanovení zákona ze dne 28. prosince 1911, č. 243 ř. z., o daňových a poplatkových úlevách pro obecně prospěšná stavební sdružení;
8. nařízení č. 230/1913 ř. z., o poskytování vypověditelných zúročitelných záloh a krátkodobých zápůjček obecně prospěšným stavebním sdružením podle zákona ze dne 1. září 1913, č. 197 ř. z., kterým byl změněn zákon ze dne 28. prosince 1911, č. 244 ř. z., o státní pomoci pro bytovou péči;
9. ustanovení § 14 cís. nařízení č. 69/1916 ř. z., jímž se vydává třetí dílčí novela k obecnému zákonu občanskému;
10. zákona č. 98/1919 Sb.;
11. ustanovení § 6 vládního nařízení č. 160/1934 Sb., o bytovém hospodářství obcí a obecně prospěšných stavebních sdružení;
12. ustanovení čl. III vládního nařízení č. 182/1939 Sb., kterým se mění a doplňují některá ustanovení týkající se bytové péče;
13. vládního nařízení č. 9/1942 Sb., o zákazu zcizení nemovitostí obecně prospěšných bytových podniků (obecně prospěšných stavebních sdružení);
14. ustanovení § 20 odst. 6 druhé věty, § 22 odst. 1 až 6; pokud jde o obytné stavby, a s účinností od 1. ledna 1950 ustanovení § 22a zák. č. 86/1946 Sb. ve znění zákona č. 115/1947 Sb.;
15. ustanovení § 13 druhé věty a §§ 16 až 18 zák. č. 41/1947 Sb.

(2) Podporu podle zákona č. 65/1936 Sb., o stavebním ruchu, ve znění předpisů jej měnících a doplňujících, nelze poskytnouti na stavby, s nimiž bude začato po vyhlášení tohoto zákona.

§ 46.

Počátek účinnosti.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej ministři práce a sociální péče a financí v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Kabeš v. r.

Krajčír v. r.

za ministra Erbana.

111.

Zákon

ze dne 12. července 1950

o hospodaření s některými místnostmi.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) S místnostmi (po případě s celými budovami), které jsou určeny nebo jichž se užívá k jiným účelům než obytným nebo zemědělským, jako jsou na př. kanceláře, dílny, skladiště, obchodní místnosti, garáže a ateliery (dále jen „místnosti“), se hospodaří podle plánu. Hospodaření podle tohoto plánu je určováno potřebami veřejné správy a hospodářského života, zejména pokud vyplývají z úkolů jednotného hospodářského plánu, požadavky hospodářného využití místností a účelného soustředění úřadů, orgánů, ústavů a podniků, jakož i účelem, pro nějž jsou místnosti určeny.

(2) Při hospodaření s místnostmi podle tohoto zákona je třeba přihlížeti též k potřebám bydlení.

§ 2.

(1) Plán pro hospodaření s místnostmi sestavuje místní národní výbor, a to podle směrnic státního úřadu plánovacího, vydaných v dohodě s ministerstvem techniky a ostatními zúčastněnými ústředními úřady.

(2) K sestavení a provádění tohoto plánu místní národní výbor

a) může uložit vlastníkům budov nebo uživatelům místností, aby hlásili všechny místnosti nebo některé z nich (na př. určitého druhu nebo výměry anebo místnosti uvolněné),

- b) může zrušit nájemní nebo jiné smlouvy o užívání místnosti anebo užívací práva k nim, při čemž uloží uživateli místnosti, aby je vyklidil do určité lhůty, a
- c) přiděluje místnosti, po případě náhradní místnosti podle plánu.

§ 3.

(1) Ten, jemuž byla místnost přidělena, je oprávněn jí užívat dnem, kdy byl o pravomocném přidělení místnosti vyrozuměn, pokud je místnost vyklizena, jinak dnem skutečného vyklizení. Nedojde-li k dohodě o podmínkách užívání, rozhodne okresní národní výbor.

(2) V odůvodněných případech přizná místní národní výbor náhradu skutečné škody, již dosavadní uživatel utrpěl. Při určování náhrady se přihlédne také k výhodám, které budou spojeny s přidělením náhradních místností. Náhradu poskytuje ten, jemuž byla místnost přidělena.

§ 4.

Místnosti, jichž nebude použito k provedení plánu a které mohou být přizpůsobeny k bydlení, prohlásí místní národní výbor za obytné; není-li místní národní výbor stavebním úřadem, prohlásí je na jeho návrh za obytné okresní národní výbor.

§ 5.

Pokud je toho třeba k zjištění a přidělování místností, může místní národní výbor konat prohlídku místností a požadovat potřebná vysvětlení.

§ 6.

Vláda vydá nařízením bližší ustanovení o sestavení a provádění plánu; v tomto nařízení zejména také stanoví, které místnosti se vyjmají z účinnosti tohoto zákona, a může bližší úpravu podrobností svěřit vyhláše státního úřadu plánovacího, vydané v dohodě s ministerstvem techniky a ostatními zúčastněnými ústředními úřady a uveřejněné v příslušném úředním listě.

§ 7.

(1) Zrušuje se zákon č. 304/1921 Sb., o zabírání budov nebo jejich částí pro účely veřejné, ve znění zákona č. 112/1946 Sb.

(2) Řízení ve věcech zabírání budov nebo jejich částí pro účely veřejné, zahájené před počátkem účinnosti tohoto zákona, bude dokončeno podle dosavadních předpisů; podle týchž předpisů bude postupováno v řízení o náhradě vyplývající z pravomocného rozhodnutí o zabírání.

(3) Nedotčena zůstávají ustanovení zákonů č. 131/1936 Sb., o obraně státu, a č. 138/1948 Sb., o hospodaření s byty.

§ 8.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem, který určí vláda nařízením; provede jej ministr — předseda státního úřadu plánovacího v dohodě s ministrem techniky a ostatními zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Dr. Dolanský v. r.

112.

**Vládní nařízení
ze dne 14. července 1950
o bohosloveckých fakultách.**

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 34 odst. 2 zákona č. 58/1950 Sb., o vysokých školách, a podle § 32 zákona č. 66/1950 Sb., o pracovních a platových poměrech státních zaměstnanců:

Bohoslovecká učiliště.

§ 1.

(1) Veškeré římskokatolické bohoslovecké studium v českých krajích se soustřeďuje v římskokatolické bohoslovecké fakultě v Praze, která je samostatnou bohosloveckou fakultou a nese název „Římskokatolická cyrilometodějská bohoslovecká fakulta v Praze“. Na Slovensku se soustřeďuje toto studium v římskokatolické bohoslovecké fakultě v Bratislavě, která nese název „Římskokatolická cyrilometodějská bohoslovecká fakulta v Bratislavě“.

(2) Cyrilometodějská bohoslovecká fakulta v Olomouci, diecéšní učiliště, řeholní učiliště a ostatní římskokatolická učiliště se zrušují.

§ 2.

(1) Na místě dosavadní Husovy československé evangelické fakulty bohoslovecké v Praze se zřizují dvě samostatné fakulty s názvy „Husova československá bohoslovecká fakulta“

v Praze“ a „Komenského evangelická bohoslovecká fakulta v Praze“. Tyto fakulty soustřeďují veškeré evangelické bohoslovecké studium v českých krajích a učiliště, která je dosud zajišťovala, zejména Biblický ústav Jednoty českokobratrské v Kutné Hoře a Bohoslovecký seminář československých baptistů v Praze, se zrušují.

(2) Evangelické bohoslovecké studium na Slovensku se soustřeďuje v „Slovenské evangelické bohoslovecké fakultě v Bratislavě“.

§ 3.

Zřizuje se „Pravoslavná bohoslovecká fakulta v Praze“, v které se soustřeďí veškeré bohoslovecké studium pravoslavné církve na celém území státu.

§ 4.

(1) Bohoslovecké fakulty vydržuje stát.

(2) Státní správa spolu s církvemi pečuje o to, aby se výchova bohoslovců dala v duchu lidově demokratickém a v souladu s církevními zásadami.

Organisace bohosloveckých fakult.

§ 5.

(1) V čele bohoslovecké fakulty je děkan a fakultní rada.

(2) Děkan řídí a spravuje fakultu, odpovídá za její ideovou a výchovnou činnost a zastupuje ji před veřejností. Jeho náměstkem je proděkan. Děkana a proděkana jmenuje ministr pověřený řízením Státního úřadu pro věci církevní na období dvou studijních roků, a to zpravidla z učitelů bohosloveckých fakult.

(3) Za činnost fakulty odpovídá děkan ministru pověřenému řízením Státního úřadu pro věci církevní.

(4) Fakultní rada se skládá z děkana, který jí předsedá, jeho náměstka a dalších členů z řad učitelů fakulty, zástupců dotčené církve a studentů. Rozhoduje o pedagogických a bohosloveckých věcech fakulty. Usnesení fakultní rady provádí děkan; nesouhlasí-li s jejím usnesením, neprovede je, je však povinen předložit bez prodlížení sporné usnesení se svým návrhem ministru pověřenému řízením Státního úřadu pro věci církevní k rozhodnutí, a zpravit o tom fakultní radu.

(5) Pro správu fakulty se zřizuje děkanský úřad (děkanát).

§ 6.

Podrobnější úpravu organisace, správy a hospodaření jednotlivých bohosloveckých fakult stanoví organizační statuty těchto fakult, které vydá ministr pověřený řízením Státního úřadu pro věci církevní v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

§ 7.

Bohoslovecké fakulty mohou přijímat pro stát dary, dědictví a odkazy, zejména také účelově určené.

Bohoslovecké studium.

§ 8.

Studium na bohosloveckých fakultách trvá zpravidla 4 roky a končí závěrečnou zkouškou.

§ 9.

(1) Studenti se přijímají na bohoslovecké fakulty podle schopností uchazečů, a se zřetelem k plánovaným potřebám církvi a náboženských společností.

(2) Studijní a zkušební plány, řády, studijní osnovy a způsob přijímání studentů stanoví Státní úřad pro věci církevní, přihlížející k návrhům fakultní rady a zástupců příslušných církví.

§ 10.

(1) Jak se označují absolventi bohosloveckých fakult, stanoví ministr pověřený řízením Státního úřadu pro věci církevní.

(2) Ministr pověřený řízením Státního úřadu pro věci církevní může určit podmínky pro udělování hodnosti doktorátu theologie jako vyšší hodnosti bohoslovecké, jakož i podmínky pro udělování čestných hodností bohosloveckých.

§ 11.

(1) Stát pečuje o studenty bohosloví po stránce sociální, zdravotní, kulturní a mravní.

(2) Studenti jsou povinni pracovat ze všech sil, aby splnili co nejlépe studijní plán, aby z nich výrostli vlastenečtí kněží nebo kazatelé, kteří budou upřímně podporovat lid v jeho budovatelském úsilí.

(3) Předpisy o všeobecných právech a povinnostech studentů vydává ministr pověřený řízením Státního úřadu pro věci církevní.

Učitelé.**§ 12.**

(1) Profesory a docenty bohosloveckých fakult pro určité bohoslovecké obory ustanovuje ministr pověřený řízením Státního úřadu pro věci církevní z osob, které prokázaly potřebnou učitelskou a bohosloveckou způsobilost.

(2) Ministr pověřený řízením Státního úřadu pro věci církevní stanoví, po případě mění působíště profesorů a docentů na bohosloveckých fakultách a určuje jim obor i rozsah učitelské činnosti.

(3) Pro zaměstnanecká práva a povinnosti učitelů bohosloveckých fakult a pro jejich platové poměry platí obdobně předpisy, vztahující se na učitele vysokých škol.

Ustanovení přechodná a závěrečná.**§ 13.**

Akademické hodnosti, nabyté podle starých předpisů, zůstávají nedotčeny.

§ 14.

Dosavadním bohoslovceům bude poskytnuta možnost, aby pokračovali dále ve studiu. Způsob přijetí upraví Státní úřad pro věci církevní.

§ 15.

(1) Všechny předpisy z oboru upraveného tímto nařízením se zrušují.

(2) Ministr pověřený řízením Státního úřadu pro věci církevní vydá podle tohoto nařízení potřebné prováděcí předpisy.

§ 16.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr pověřený řízením Státního úřadu pro věci církevní v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Zápotocký v. r.

Fierlinger v. r.

